

Sygn. akt: KIO 1131/16

WYROK
z dnia 11 lipca 2016 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Paweł Trojan

Protokolant: Paulina Zielenkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 lipca 2016 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 27.06.2016 r. przez wykonawcę **FURINEO Spółka z o.o., ul. 10 lutego 15, 08-110 Siedlce** w postępowaniu prowadzonym przez Zamawiającego – **Rejonowy Zarząd Infrastruktury w Bydgoszczy, ul. Podchorążych 33, 85-915 Bydgoszcz** w trybie przetargu nieograniczonego pn.: „Dostawa sprzętu kwaterunkowego tapicerowanego” (postępowanie nr SSK/PN/2/D/4)

przy udziale wykonawcę T.P. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Salon Meblowy Cadabra T.P., ul. Poznańska 69, 63-400 Ostrów Wielkopolski. zgłaszającego swoje przystąpienie do postępowania wszczętego wskutek wniesienia odwołania po stronie Zamawiającego.

orzeka:

1. oddala odwołanie

2. kosztami postępowania w wysokości **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych i zero groszy) obciąża Odwołującego - **FURINEO Spółka z o.o., ul. 10 lutego 15, 08-110 Siedlce** i:

- 1) zalicza w poczet kosztów postępowania kwotę **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę **FURINEO Spółka z o.o., ul. 10 lutego 15, 08-110 Siedlce** tytułem wpisu od odwołania.

3. Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 22 grudnia 2015 r., poz. 2164 z późn. zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w **Bydgoszczy**.

Przewodniczący:

.....

U z a s a d n i e

do wyroku z dnia 11 lipca 2016 r. w sprawie o sygn. akt KIO 1131/16

Zamawiający – Rejonowy Zarząd Infrastruktury w Bydgoszczy, ul. Podchorążych 33, 85-915 Bydgoszcz prowadzi w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie pn.: „Dostawa sprzętu kwaterunkowego tapicerowanego” (postępowanie nr SSK/PN/2/D/4).

Izba ustaliła, iż postępowanie prowadzone w trybie przetargu nieograniczonego o wartości powyżej kwot określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy Pzp.

W dniu 13.04.2016 r. Zamawiający przekazał ogłoszenie o zamówieniu do publikacji Urzędowi Oficjalnych Publikacji UE;

W dniu 15.04.2016 r. ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w suplemencie do Dz. U. UE pod numerem 2016/S 047-128922.

W dniu **16.06.2016** r. Zamawiający poinformował wykonawców o odrzuceniu oferty Odwołującego w zakresie I i II elementu postępowania oraz o wyborze oferty najkorzystniejszej.

Na powyższą czynności odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 27.06.2016 r. wniósł wykonawca FURINEO Sp. z o.o. od czynności zamawiającego z dnia 16 czerwca 2016 r., polegających na:

- 1) wyborze oferty Salon Meblowy CADABRA T.P. jako najkorzystniejszej w elemencie I zamówienia;
- 2) bezpodstawnym odrzuceniu oferty FURINEO Sp. z o.o. w elemencie I zamówienia;
- 3) zaniechaniu wyboru oferty FURINEO Sp. z o.o. w elemencie I zamówienia
- 4) wyborze oferty Przedsiębiorstwo Wielobranżowe REST A.W. jako najkorzystniejszej w elemencie II zamówienia;
- 5) bezpodstawnym odrzuceniu oferty FURINEO Sp. z o.o. w elemencie II zamówienia;
- 6) zaniechaniu wyboru oferty FURINEO Sp. z o.o. w elemencie II zamówienia;

W ocenie Odwołującego Zamawiający dokonując ww. czynności dopuścił się naruszenia:

1. Przepisu art. 89 ust. 1 pkt. 3, 4 p.z.p., poprzez bezpodstawne dokonanie czynności odrzucenia oferty FURINEO Sp. z o.o. w ramach elementu I oraz II mimo, że nie zawiera ona

rażąco niskiej ceny w rozumieniu p.z.p., ani nie jest ofertą, której złożenie stanowi czyn nieuczciwej konkurencji w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji

2. Przepisu art. 91 ust. 1 p.z.p. poprzez zaniechanie wyboru oferty FURINEO Sp. z o.o. jako oferty najkorzystniejszej w ramach elementu I oraz II zamówienia;

3. Przepisu art. 7 ust. 1 p.z.p. poprzez prowadzenie postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób nie zapewniający zachowania uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców w ramach elementu I oraz II ;

4. Przepisu art. 7 ust. 3 p.z.p. poprzez udzielenie zamówienia wykonawcy wybranemu niezgodnie z przepisami p.z.p. w ramach elementu I oraz II.

Mając na uwadze powyższe Odwołujący wniósł o:

1. unieważnienie czynności wyboru oferty Salon Meblowy CADABRA T.P. jako najkorzystniejszej w elemencie I zamówienia;

2. unieważnienie czynności wyboru oferty Przedsiębiorstwo Wielobranżowe REST A.W. jako najkorzystniejszej w elemencie II zamówienia

3. unieważnienie czynności odrzucenia oferty FURINEO Sp. z o.o. w ramach elementu I oraz II zamówienia;

4. wybór oferty FURINEO Sp. z o.o. jako najkorzystniejszej w ramach elementu I oraz II zamówienia.

Ponadto wniósł o:

1. Dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów wymienionych w treści niniejszego odwołania na okoliczności tam wskazane.

W uzasadnieniu Odwołujący podniósł, że Zamawiający, Rejonowy Zarząd Infrastruktury w Bydgoszczy prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na dostawę sprzętu kwaterunkowego tapicerowanego (spr. SSK/PN/2/D/4) z podziałem na dwie części (elementy). Przedmiotowe odwołanie dotyczy zarówno elementu I, jak również II zamówienia.

Zamawiający w przedmiotowym postępowaniu dokonał następujących czynności, którym Odwołujący zarzuca niezgodność z przepisami p.z.p.:

1. wybór oferty Salon Meblowy CADABRA T.P. jako najkorzystniejszej w elemencie I zamówienia;

2. bezpodstawne odrzucenie oferty FURINEO Sp. z o.o. w elemencie I zamówienia;

3. zaniechanie wyboru oferty FURINEO Sp. z o.o. w elemencie I zamówienia

4. wybór oferty Przedsiębiorstwo Wielobranżowe REST A.W. jako najkorzystniejszej w elemencie II zamówienia;
5. bezpodstawne odrzucenie oferty FURINEO Sp. z o.o. w elemencie II zamówienia;
6. zaniechanie wyboru oferty FURINEO Sp. z o.o. w elemencie II zamówienia

Dnia 17 czerwca 2016 r. Odwołujący otrzymał od zamawiającego drogą elektroniczną korespondencję z dnia 16 czerwca 2016 r. oznaczoną numerem 4247/16, zatytułowaną „zawiadomienie o rozstrzygnięciu postępowania”. Treść dokumentu wskazuje, iż jest to informacja, o której mowa w art. 92 p.z.p. Z powyższego dokumentu wynika, iż zamawiający dokonał czynności wyboru oferty Salon Meblowy CADABRA T.P. jako najkorzystniejszej w elemencie I zamówienia oraz oferty Przedsiębiorstwo Wielobranżowe REST A.W. jako najkorzystniejszej w elemencie II zamówienia, a także dokonał odrzucenia oferty FURINEO Sp. z o.o. (odwołującego) zarówno w ramach elementu I jak również II zamówienia. Treść informacji o odrzuceniu oferty odwołującego już sama w sobie wskazuje na niedochowanie wymogów formalnych niezbędnych do prawidłowego zastosowania wspomnianej przez Zamawiającego sankcji - nie zawiera bowiem uzasadnienia prawnego dokonanych czynności. Niezależnie od powyższego, Zamawiający w kierowanej do nas korespondencji wskazuje, iż „ceny jednostkowe wyrobów w wysokości 1 zł noszą znamiona rażąco niskiej ceny jednostkowej co pozwala na uznanie, że cena oferty jest rażąco niska w stosunku do przedmiotu zamówienia”.

Jak wskazał Odwołujący działanie zamawiającego obarczone jest w tym zakresie błędem logicznym polegającym na niezrozumieniu pojęcia ceny rażąco niskiej. Jak wskazała Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z dnia 18 czerwca 2013 r. (Sygn. akt: KIO 1338/13), „(...)Art. 89 ust. 1 pkt 4 oraz art. 90 ust. 3 p.z.p. stanowią bowiem literalnie - wprost, że przedmiotem rażąco niskiej ceny może być tylko oferta, która zawiera rażąco niską cenę w stosunku do przedmiotu zamówienia. Stąd ugruntowane i jednoznaczne stanowisko orzecznictwa w tym zakresie. Chodzi bowiem o odniesienie ceny do całego przedmiotu zamówienia, nie zaś do niektórych tylko pozycji. Choćby nawet cena części oferty mogła być uznana za rażąco niską, to żadną miarą nie czyni to rażąco niskiej ceny całej oferty, (za postanowieniem SO w Poznaniu z dnia 17.01.2006 r., sygn. akt: II Ca 2194/05). Podobnie - ustalenia czy mamy do czynienia z rażąco niską ceną nie można wybiórczo porównywać poszczególnych elementów składających się na część składową ceny (wyrok SO w Częstochowie, sygn. akt: VI Ca 628/05).

Jak wskazał Odwołujący analogiczne stanowisko zajął Zespół Arbitrów w wyroku z dnia 24.11.2006 r., sygn. akt: UZP/ZO/0-2815/06, w którym stwierdził, że "aby mówić o rażąco

niskiej cenie, należy ją odnieść do ceny za cały przedmiot zamówienia, a nie do kwot poszczególnych pozycji kosztorysu ofertowego".

Również w wyroku z dnia 23.03.2007 r., sygn. akt: UZP/ZO/0-297/07, arbitrzy podkreślili, iż "podzielają argumentację zamawiającego, iż rozpatrywanie czy cena oferty jest rażąco niska winno być winno być dokonywane w odniesieniu do całości ceny zaproponowanej przez wykonawcę"(...). W badanym przypadku sam zamawiający stwierdza jednoznacznie, iż „łączna cena oferty (Odwołującego) w obu Elementach nie odbiega znacząco od poziomu cen innych wykonawców i wartości szacunkowej zamówienia", co oznacza wprost, iż o cenie rażąco niskiej nie może być mowy.

Zgodnie z treścią Wyroku KIO z dnia 12 maja 2016 r. (Sygn. akt: KIO 625/16), „(...) przedmiotem badania przy ocenie ceny rażąco niskiej jest cena za całość przedmiotu zamówienia. Oczywiście ceny jednostkowe mogą być przedmiotem badania na tę okoliczność, jeżeli ich zaniżenie powoduje zaniżenie ceny globalnej (...)"

Odwołujący wskazał, że skoro zamawiający potwierdza, iż do zaniżenia ceny globalnej nie doszło, brak jest podstaw do stwierdzenia, iż oferta zawiera rażąco niską cenę. Co istotne, powyższe stwierdzenie zamawiającego wywodzi się z przeprowadzonego w trybie art. 90 ust. 1 p.z.p. postępowania wyjaśniającego, którego odwołujący był czynnym uczestnikiem. W przekazywanych Zamawiającemu wyjaśnieniach, które trudno uznać za lakoniczne, Odwołujący przedstawił wszelkie żądane przez zamawiającego informacje, w tym odnoszące się do pomocy publicznej, jak również do kosztów pracy, wskazano również powody zastosowania takich, a nie innych cen jednostkowych (strategia marketingowa firmy).

Dodatkowo, w zawiadomieniu o rozstrzygnięciu postępowania zamawiający stwierdza, iż podstawą badania cen jednostkowych w ofercie odwołującego było, iż „w przedmiotowym postępowaniu ceny jednostkowe wskazane przez wykonawców w formularzu ofertowym nie są jedynie składnikiem ceny łącznej składającej się na wynagrodzenie wykonawcy. Stanowią one samodzielne ceny, w oparciu o które naliczane jest wynagrodzenie wykonawcy za zrealizowanie poszczególnych pozycji zamówienia".

Zdaniem Odwołującego tezie powyższej przeczą zapisy SIWZ opracowanej przez zamawiającego. Przede wszystkim, rozumienie takie nie znajduje potwierdzenia w treści Części IV, punkt 2 SIWZ „opis sposobu obliczenia ceny oferty", części VI. „kryteria wyboru ofert". Zgodnie z SIWZ, wycenie i późniejszej ocenie w oparciu o kryteria podane w SIWZ podlega cena oferty (globalna).

Następnie Odwołujący wskazał, iż rozumienie zamawiającego pozostaje także w jaskrawej sprzeczności z treścią § 4 projektu umowy, zgodnie z którym za przedmiot dostawy określony w § 1 ZAMAWIAJĄCY zapłaci łącznie wartość brutto w wysokości zł (słownie: złotych 00/100), zaś „Ceny jednostkowe pozycji nie mogą ulec zmianie ani nie podlegają waloryzacji”. Zgodnie zaś z treścią § 1 Umowy, przedmiotem zamówienia jest dostawa całości sprzętu kwaterunkowego wyspecyfikowanego w SIWZ oraz ofercie wykonawcy.

W ocenie Odwołującego taka konstrukcja umowy wskazuje na ryczałtowy charakter wynagrodzenia wykonawcy. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 1998 r. (sygn. akt: II CRN 913/97), ryczałt polega na umówieniu z góry wysokości wynagrodzenia w kwocie absolutnej, przy wyraźnej lub dorozumianej zgodzie stron na to, że wykonawca nie będzie domagać się wynagrodzenia wyższego. Wynagrodzenie ryczałtowe oznacza wynagrodzenie za całość dzieła w jednej sumie pieniężnej lub wartości globalnej. Rozliczenia stron w przypadku zastosowania ryczałtowego charakteru wynagrodzenia w żaden sposób nie opierają się na cenach jednostkowych oraz faktycznie wykonanych świadczeniach.

W dalszej części uzasadnienia zostało wskazane, że jeżeli cena, jaka została zastosowana w postępowaniu jest ceną ryczałtową - to wykonawca, a nie zamawiający ponosi ryzyko co do poprawności kalkulacji ceny adekwatnej do rozmiaru przedmiotu zamówienia. Zamawiający jednak żądał wyjaśnień dotyczących ceny jednostkowej. W takim przypadku na uwagę, zdaniem Odwołującego, zasługuje jednolite stanowisko orzecznictwa, iż stwierdzenie nierealnej, rażąco niskiej ceny może nastąpić jedynie w odniesieniu co do całości ceny oferty, w szczególności, gdy cena w postępowaniu jest ceną ryczałtową. Zaniżona, czy nierzetelna wycena poszczególnych części oferty (choć w przypadku oferty Odwołującego taka sytuacja nie zaistniała) nie przesądza, że cała cena ofertowa jest nierealna, rażąco niska. Zgodnie z ustaloną i powszechnie akceptowaną linią orzecniczą, w przypadku ceny ryczałtowej, obejmującej całość przedmiotu zamówienia jej nierealny, rażąco niski charakter należy oceniać i ustalać w odniesieniu do całości ceny, a nie jej poszczególnych fragmentów.

Zdaniem Odwołującego wobec powyższego, wskazanie cen jednostkowych na poziomie 1 zł, w przypadku ceny ryczałtowej obejmującej całość przedmiotu zamówienia nie może powodować odrzucenia oferty na podstawie art. 89 ust. 1 pkt. 4 p.z.p.

Ponadto, zgodnie z orzecznictwem Krajowej Izby Odwoławczej sposób, w jaki wykonawcy kształtują swoją politykę cenową i strukturę kosztów w obrębie przedmiotu zamówienia jest

ich indywidualną sprawą i mieści się poza badaniem zamawiającego. Ryzyko gospodarcze pozostawić należy po stronie wykonawcy, który dokonuje kalkulacji ceny oferty w oparciu o pewne założenia oraz, który za wskazaną cenę ofertową będzie zmuszony realizować przedmiot zamówienia.

Następnie Odwołujący wskazał, że Zamawiający ponadto w treści zawiadomienia o rozstrzygnięciu postępowania wskazuje, iż cyt.: „oferta wykonawcy w poz. 1 elementu I oraz w poz. 2 elementu II zawiera ceny jednostkowe rażąco wygórowane w stosunku do cen jednostkowych zaproponowanych przez pozostałych wykonawców”. Dalej wskazano, iż „takie działanie podyktowane jest chęcią wyeliminowania konkurencyjnych ofert z postępowania”.

Spostrzeżenia zamawiającego skłoniły go do postawienia tezy, iż „w wyniku manipulacji cenami jednostkowymi wykonawca zaproponował globalnie ofertę w wymiarze ekonomiczno - finansowym rażąco wysoką”, zaś „(...) takie działanie wykonawcy polegające na utrudnianiu dostępu do zamówienia innym wykonawcom jest sprzeczne z dobrymi obyczajami i jednocześnie narusza interes zamawiającego. Tym samym stanowi czyn nieuczciwej konkurencją (...)”.

W ocenie Odwołującego powyższe, gołosłowne stwierdzenia naruszają dobre imię jego przedsiębiorstwa i jako takie nie mogą pozostać bez odpowiedzi. Zaznaczyć należy, iż zamawiający posługuje się z jednej strony sformułowaniami nieznanymi na gruncie p.z.p. „cena rażąco wysoka”, jak również wykazuje się niezrozumieniem przepisu art. 89 ust. 1 pkt 3 p.z.p., zgodnie z którym zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jej złożenie stanowi czyn nieuczciwej konkurencji w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Odwołujący wskazał, iż zgodzić się można z zamawiającym, iż przerzucanie kosztów pomiędzy odrębnie ocenianymi cenami w ten sposób, że kształtowana jest z jednej strony cena nierynkowa i absurdalnie wysoka, zaś z drugiej cena nierynkowa, rażąco niska czy wręcz symboliczna ma na celu nie zaoferowanie jak najkorzystniejszych warunków zamawiającemu, nie konkutowanie ceną czy jakością, lecz jedynie wykorzystanie bilansu kryteriów oceny ofert ze szkodą zarówno dla zamawiającego, jak i, innych wykonawców, lecz z okolicznościami takimi będziemy mieli do czynienia wyłącznie, jeśli określane przez wykonawców ceny jednostkowe zamawianego asortymentu mają doniosłe znaczenie z punktu widzenia oceny ofert w oparciu o przyjęte kryteria, bądź z punktu widzenia rozliczeń opartych wyłącznie na cenach jednostkowych, gdzie globalna cena oferty stanowi maksymalną wartość umowy.

Zdaniem Odwołującego w przypadku prowadzonego postępowania, zwrócić należy uwagę na wykazywaną już wcześniej okoliczność, iż zgodnie z postawionymi przez zamawiającego warunkami rozliczeniowymi, wskazana w ofercie - i późniejszej umowie - cena, jest ceną za realizację całości przedmiotu zamówienia. W postępowaniu nie przyjęto możliwości rozliczania się na podstawie cen jednostkowych przy określeniu maksymalnej wartości zamówienia, co oznacza, że ceny jednostkowe mają wyłącznie charakter informacyjny.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (t.j. Dz. U. z 2003 r. Nr 153), dalej u.z.n.k., czynem nieuczciwej konkurencji jest działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, jeżeli zagraża lub narusza interes innego przedsiębiorcy lub klienta, zaś w art. 3 ust. 2 u.z.n.k. wskazano, iż czynami nieuczciwej konkurencji są w szczególności: wprowadzające w błąd oznaczenie przedsiębiorstwa, fałszywe lub oszukańcze oznaczenie pochodzenia geograficznego towarów albo usług, wprowadzające w błąd oznaczenie towarów lub usług, naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa, nakłanianie do rozwiązania lub niewykonania umowy, naśladownictwo produktów, pomawianie lub nieuczciwe zachwalanie, utrudnianie dostępu do rynku, przekupstwo osoby pełniącej funkcję publiczną, a także nieuczciwa lub zakazana reklama, organizowanie systemu sprzedaży lawinowej oraz prowadzenie lub organizowanie działalności w systemie konsorcyjnym.

Zdaniem Odwołującego w przypadku prowadzonego postępowania do powyższych naruszeń prawa nie doszło, zaś zamawiający poza gołosłownymi stwierdzeniami w żaden sposób nie odnosi się do zarzucanych temu ostatniemu czynów.

Zgodnie z treścią wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 27 maja 2010 roku (Sygn. akt X Ga 122/10), „(...) w dyspozycji przepisu art. 15 ust. 1 pkt. 1 u.z.n.k., na którym opierał swoje zarzuty odwołujący, mieszczą się dwie wytyczne konieczne do łącznego wykazania, aby można było mówić, iż dane zachowanie konkretnego przedsiębiorcy stanowi czyn nieuczciwej konkurencji. Po pierwsze w tym zakresie konieczne jest wykazanie, że mamy do czynienia ze sprzedażą poniżej kosztów. Po drugie zaś niezbędne jest jednoznaczne ustalenie, że owa sprzedaż usług ma na celu eliminację innego przedsiębiorcy, czy też innych przedsiębiorców, które należy postrzegać jako eliminację z dostępu do danego rynku. W świetle powyższego niedozwolone jest takie zaniżanie sprzedaży, które prowadzi do eliminacji z rynku konkretnego wykonawcy, czy też wykonawców. (...) zaproponowanie cen jednostkowych w ofercie, czy to przystępującego, czy innych wykonawców ubiegających się o to zamówienie z racji ukształtowania w określony sposób sposobu ustalenia ceny ofertowej i opisu przedmiotu zamówienia nie miały wprost przełożenia na ryczałtową cenę ofertową

brutto podlegającą ocenie w tym postępowaniu przez zamawiającego, która to cena - jak wyraźnie wskazywał odwołujący - nie była przez niego kwestionowana(...)".

W ocenie Odwołującego złożona przez niego oferta nie wypełnia wprost przesłanek żadnego z czynów nieuczciwej konkurencji opisanych w art. 5-17 u.z.n.k. Podobnie, jej ocena dokonana w świetle art. 3 ust. 1 u.z.n.k., nie wskazuje na podjęcie działania sprzecznego z prawem lub dobrymi obyczajami gdyż nie zagraża i nie narusza interesu innego przedsiębiorcy lub klienta. W szczególności nie sposób uznać za takowe różnicowania cen jednostkowych w sytuacji wykazanego ryczałtowego charakteru wynagrodzenia, gdyż koszty realnie ponoszone przez zamawiającego związane z realizacją całości zamówienia pozostają takie same. Specyfikacja istotnych warunków zamówienia nie przewiduje bowiem możliwości zmian ilości poszczególnych asortymentów w obrębie zamówienia.

Odnosząc się do czynu opisanego w art. 15 ust. 1 pkt 1 u.z.n.k., wskazać należy, że do stwierdzenia popełnienia tego czynu konieczne jest wykazanie łącznego wystąpienia następujących przesłanek: utrudnianie innym przedsiębiorcom dostęp do rynku, sprzedaż towarów lub usług poniżej kosztów ich wytworzenia lub świadczenia albo ich odprzedaż poniżej kosztów zakupu, działanie w celu eliminacji innych przedsiębiorców.

Jak wskazał Odwołujący sam fakt jednorazowego oferowania sprzedaży poniżej kosztów - nawet gdyby został udowodniony - nie przesądza o popełnieniu czynu nieuczciwej konkurencji, konieczne jest bowiem wykazanie, że wykonawca utrudnia innym przedsiębiorcom dostęp do rynku w celu ich eliminacji, przez co należy rozumieć zachowanie szersze niż w jednym konkretnym postępowaniu przetargowym. Konieczne jest również wykazanie, że zamiarem wykonawcy jest eliminacja innych przedsiębiorców. Powyższe okoliczności nie zostały przez zamawiającego udowodnione, co wskazuje na nieprawidłowe zastosowanie w odniesieniu do złożonej przez Odwołującego oferty sankcji opisanej w art. 89 ust. 1 pkt 3 p.z.p.

Jak wskazano w dalszej części uzasadnienia tak wypowiedziała się Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z dnia 15 marca 2016 r. (Sygn. akt: KIO 275/16).

Wobec braku wystąpienia przesłanek do odrzucenia oferty FURINEO Sp. z o.o., ofertę najkorzystniejszą stosownie do treści art. 91 ust. 1 p.z.p. złożył odwołujący - a jego oferta

winna zostać wybrana w przedmiotowym postępowaniu w obrębie elementu I oraz II przez zamawiającego jako najkorzystniejsza.

Krajowa Izba Odwoławcza, po przeprowadzeniu rozprawy w przedmiotowej sprawie, na podstawie zebranego materiału dowodowego, po zapoznaniu się z dokumentacją postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, w tym w szczególności z postanowieniami ogłoszenia o zamówieniu, Specyfikacją Istotnych Warunków Zamówienia, ofertą złożoną w postępowaniu przez Odwołującego oraz korespondencją prowadzoną w toku postępowania pomiędzy Zamawiającym a wykonawcami ubiegającymi się o udzielenie zamówienia, jak również po zapoznaniu się z odwołaniem, po wysłuchaniu oświadczeń, jak też stanowisk stron złożonych ustnie do protokołu w toku rozprawy ustaliła i zważyła, co następuje.

W pierwszej kolejności Izba ustaliła, że nie została wypełniona żadna z przesłanek, o których stanowi art. 189 ust. 2 ustawy Pzp, skutkujących odrzuceniem odwołania.

Jednocześnie Izba stwierdziła, że Odwołującemu przysługiwało prawo do skorzystania ze środka ochrony prawnej, gdyż wypełniono materialnoprawną przesłankę interesu w uzyskaniu zamówienia, określoną w art. 179 ust. 1 ustawy Pzp kwalifikowaną możliwością poniesienia szkody przez Odwołującego będącej konsekwencją zaskarżonej w odwołaniu czynności. Wnoszący odwołanie złożył w przedmiotowym postępowaniu najkorzystniejszą ofertę, która została odrzucona przez Zamawiającego. W przypadku zaś uwzględnienia odwołania ma on szansę na uzyskanie przedmiotowego zamówienia.

Izba dopuściła w niniejszej sprawie dowody z dokumentacji postępowania o zamówienie publiczne, nadesłanej przez Zamawiającego do akt sprawy w kopii potwierdzonej za zgodność z oryginałem, w tym w szczególności z treści ogłoszenia o zamówieniu, treści SIWZ, oferty złożonej w postępowaniu przez Odwołującego, jak również korespondencji prowadzonej pomiędzy Zamawiającym a wykonawcami ubiegającymi się o udzielenie Zamówienia publicznego.

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz zakres zarzutów podniesionych w odwołaniu Izba stwierdziła, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła, co następuje.

W pierwszej kolejności Izba ustaliła, iż postępowanie jest prowadzone w trybie przetargu nieograniczonego o wartości powyżej kwot wskazanych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy Pzp.

Przedmiotem postępowania jest dostawa w ramach elementu I foteli i krzeseł biurowych, zaś w ramach elementu II kanap (17 szt.) oraz tapczanów (360 szt.).

Odwołujący w złożonej przez siebie ofercie w formularzu ofertowym zaoferował następujące ceny za poszczególne artykuły meblarskie:

Element I

1. Fotel biurowy obrotowy na metalowej podstawie z regulowanym podnoszeniem – wyściełany (ilość 175 szt.) – 2799 zł netto/szt.;
2. Fotel biurowy – drewniany wyściełany (ilość 36 szt.) – 1 zł netto/szt.;
3. Krzesło biurowe drewniane – wyściełane (ilość 372 szt.) – 1 zł netto/szt.;
4. Krzesło obrotowe na metalowej podstawie z regulowanym podnoszeniem – wyściełane (ilość 469 szt.) – 1 zł netto/szt.;
5. Krzesło biurowe na metalowej podstawie – wyściełane (ilość 3000 szt.) – 1 zł netto/szt.;
6. Krzesło biurowe na metalowej podstawie – twarde (ilość 2085 szt.) – 1 zł netto/szt.

Element II

1. Kanapa (ilość 17 szt.) – 6300 zł netto/szt.;
2. Tapczan (ilość 360 szt.) – 1 zł netto/szt.

W ramach czynności badania i oceny ofert Zamawiający pismem z dnia 07.06.2016 r. (znak 3899/16) wezwał Odwołującego do złożenia wyjaśnień w oparciu o treść art. 90 ust. 1 ustawy Pzp w zakresie cen jednostkowych na poziomie 1 zł netto za artykuły meblarskie w poz. 2 – 6 (element I) oraz w poz. 2 w elemencie II.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie Odwołujący powołał się na udzieloną mu pomoc publiczną, które to wyjaśnienia (pismo wniesione do Zamawiającego dnia 09.06.2016 r.) zastrzegł jako tajemnica przedsiębiorstwa.

Zamawiający pismem z dnia 16.06.2016 r. poinformował wykonawców o wyborze oferty najkorzystniejszej w ramach elementu nr I i II. Wskazał również, że odrzucił ofertę Odwołującego na podstawie art. 89 ust.1 pkt 3 i 4 ustawy Pzp. Wskazał w uzasadnieniu, że złożona w postępowaniu oferta Odwołującego zawiera rażąco niską cenę i jej złożenie ponadto stanowi czyn nieuczciwej konkurencji. Zamawiający wskazał na zaofierowane przez Odwołującego ceny za poszczególne elementy dostawy podnosząc, że ceny jednostkowe w wysokości 1 zł noszą znamiona rażąco niskiej, co potwierdziły w ocenie Zamawiającego również wyjaśnienia złożone na podstawie art. 90 ust. 1 ustawy Pzp. Wskazał nadto, iż ceny jednostkowe nie są jedynie składnikiem ceny łącznej składającej się na wynagrodzenie wykonawcy. Stanowią one samodzielne ceny, w oparciu o które naliczane jest wynagrodzenie wykonawcy za zrealizowanie poszczególnych pozycji zamówienia. Odnosząc się do sposobu skalkulowania wynagrodzenia Zamawiający wskazał, że Odwołujący pozornie zachowując konkurencyjność oferty, w wyniku manipulacji cenami jednostkowymi zaproponował globalnie ofertę w wymiarze ekonomiczno – finansowym rażąco wysoką i w ocenie Zamawiającego takie działania polegające na utrudnianiu dostępu do zamówienia innym wykonawcom jest sprzeczne z dobrymi obyczajami i jednocześnie narusza interes Zamawiającego – stanowiąc czyn nieuczciwej konkurencji w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Na powyższą czynność Odwołujący wniósł odwołanie.

Krajowa Izba Odwoławcza zważyła, co następuje.

Izba, uwzględniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności powyższe ustalenia oraz zakres zarzutów podniesionych w odwołaniu, doszła do przekonania, iż sformułowane przez Odwołującego zarzuty nie znajdują oparcia w ustalonym stanie faktycznym i prawnym, a tym samym rozpoznawane odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, iż orzecznictwo Krajowej Izby Odwoławczej, jak również Sądów Okręgowych dopuszcza możliwość uznania, iż zaofierowanie cen jednostkowych w określonych okolicznościach faktycznych i prawnych może doprowadzić do odrzucenia oferty na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp.

Nadto wskazać należy, odnosząc się do stanowiska wyrażonego przez Odwołującego w treści uzasadnienia odwołania oraz na rozprawie w kontekście zarzutu art. 89 ust. 1 pkt 3 ustawy Pzp, że ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji nie zawiera zamkniętego katalogu czynów, lecz jedynie ich przykładowe wyliczenie. Zatem katalog ten jest katalogiem

otwartym i tym samym może stanowić podstawę do przyjęcia, iż nawet incydentalne i nieobjęte przykładowym wyliczeniem zachowania stanowić mogą czyn nieuczciwej konkurencji, bądź na skutek naruszenia dobrych obyczajów, bądź przepisów prawa.

Oдноśnie argumentacji Odwołującego przemawiającej za brakiem możliwości badania cen jednostkowych w formularzach ofertowych w kontekście oceny tych cen jako rażąco niskich skład orzekający uznaje, że w przedmiotowym postępowaniu ceną za wykonanie zamówienia jest zarówno łączna cena podawana w ofercie za wykonanie całej dostawy, jak również cena za poszczególne jej elementy rozpatrywane samodzielnie. Pierwsza wynika wprost z przepisów ustawy Pzp, tj. z art. 90 ust. 1 pkt 1 i 2. Druga zaś z art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z dnia 10 lipca 2014 r., poz. 915), gdzie zostało wskazane, że cena jednostkowa towaru (usługi) to cena ustalona za jednostkę określonego towaru (usługi), którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach. Ze wskazanej definicji ceny zawartej w ustawie w powiązaniu ze specyfiką przedmiotowego zamówienia publicznego wynika zasadność i celowość dokonanych przez zamawiającego analiz cen jednostkowych za poszczególne artykuły meblarskie z uwagi na fakt, że to właśnie ceny jednostkowe są rzeczywistymi cenami do zapłaty na etapie realizacji do poszczególnych jednostek organizacyjnych Zamawiającego.

Uznając zatem za dopuszczalną przyjętą przez zamawiającego metodę oceny ofert pod kątem ceny rażąco niskiej rozumianej jako ceny jednostkowe wskazane w formularzach ofertowych, Izba przeanalizowała formularz ofertowy Odwołującego. Ponadto poddano analizie treść zapytań zamawiającego złożonych w trybie art. 90 ust. 1 ustawy Pzp oraz treść wyjaśnień złożonych przez Odwołującego.

W niniejszym stanie faktycznym Odwołujący konstruując swoją ofertę, w szczególności określając ceny za poszczególne elementy przyszłej dostawy, dokonał swego rodzaju „przesunięć” wartościowych pomiędzy poszczególnymi artykułami meblarskimi, czym doprowadził do sytuacji, iż w obu częściach (elementach) postępowania wycenił artykuły z pierwszych pozycji w taki sposób, że ich cena jednostkowa i tym samym cena za cały element konsumuje niemal w całości całe wynagrodzenie, zaś dla pozostałych artykułów określił ceny na poziomie 1 zł netto.

W toku rozprawy Odwołujący nie był w stanie udzielić żadnej racjonalnej odpowiedzi jaki był cel takiego skonstruowania oferty i czym kierował się przy takim ukształtowaniu cen za poszczególne artykuły meblarskie.

Zamawiający tak skonstruowaną ofertę odrzucił w oparciu o art. 89 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy Pzp wskazując w uzasadnieniu, że cena na poziomie 1 zł netto jest ceną rażąco

niską i tym samym złożenie oferty z tak wyliczonym wynagrodzeniem stanowi czyn nieuczciwej konkurencji.

Niewątpliwie w niniejszym stanie faktycznym mamy do czynienia ze swego rodzaju inżynierią cenową, zaś fakt, iż Odwołujący nie jest w stanie podać żadnego racjonalnego powodu takiego skonstruowania swojej oferty należy uznać za zamiar ukrycia rzeczywistych intencji takiego działania. W ocenie Izby, analizując wyjaśnienia Odwołującego udzielone na wezwanie oparte o treść art. 90 ust. 1 ustawy Pzp, ten ostatni nie przedstawił żadnych racjonalnych argumentów i dowodów przemawiających za uznaniem, iż zaoferowania przez Niego cena w wysokości 1 zł netto za pozostałe artykuły meblarskie znajduje swoje racjonalne uzasadnienie. Nie sposób bowiem za takie wyjaśnienia przyjąć wskazanie na udzieloną pomoc publiczną, gdyż pomoc taka odnosi się do całokształtu działalności podmiotu gospodarczego i z racjonalnych przyczyn nie może stanowić podstawy do „dotowania” jego działalności tylko w określonym zakresie kosztem pozostałego produkowanego przez niego asortymentu, jeżeli produkty te posiadają zbliżone do siebie cechy. Tym samym nie są znane intencje Odwołującego, jak również żadne argumenty natury faktycznej pozwalające na przyjęcie, iż zamiarem Odwołującego nie było zdobycie w ramach postępowania przewagi nad innymi wykonawcami z naruszeniem dobrych obyczajów.

Mając jednak na uwadze okoliczności faktyczne i prawne, które odnoszą się zarówno do etapu postępowania o udzielnie zamówienia publicznego, jak również do etapu jego realizacji intencje te w sposób łatwy mogą zostać odczytane i zrekonstruowane. Jak wskazał Zamawiający w toku rozprawy dzięki takiemu ukształtowaniu swojej oferty, po pierwsze Odwołujący będące producentem oferowanych mebli może uniknąć konieczności zapłaty kar umownych za niedochowanie terminu realizacji kolejnych partii artykułów meblarskich, po drugie w przypadku niewykonania części zamówienia, dla której ustalił on w ofercie wynagrodzenie na poziomie 1 zł netto za każdy artykuł meblarski, i w przypadku odstąpienia przez Zamawiającego od umowy będzie on zmuszony do zapłaty kar umownych wyliczonych od symbolicznej kwoty zaoferowanej za tę partię dostawy.

Następnie jak wskazał Przystępujący takie ukształtowanie cen za poszczególne artykuły meblarskie pozwalało Odwołującemu na skrócenie terminu realizacji, który to parametr stanowił jedno z kryteriów pozacenowych, i tym samym zdobycie przewagi nad innymi wykonawcami. Wskazał również na możliwe dla Zamawiającego konsekwencje w oparciu o przepisy ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, gdzie organy podatkowe mają możliwość zbadania każdej transakcji, w ramach której doszło do zaoferowania nierynkowych cen za towary lub usługi.

Następnie wskazać należy, iż przy takim skonstruowaniu oferty Odwołujący będzie miał możliwość „zaliczkowego” wypłacenia niemal całego wynagrodzenia już przy dostawie

pierwszej partii oferowanych mebli, co może nie tylko dać mu przewagę na etapie składania ofert, lecz może mieć negatywne konsekwencje dla Zamawiającego na etapie realizacji zamówienia. Następnie wskazać należy, iż Zamawiający może mieć problemy z zaliczeniem poszczególnych elementów dostawy jako środków trwałych na potrzeby ich amortyzacji ze względu na dokonane przez Odwołującego przesunięcia wartościowe pomiędzy poszczególnymi artykułami meblarskimi.

Nie sposób zgodzić się z Odwołującym, iż brak jest podstaw do badania cen za poszczególne elementy zamówienia pod kątem rażąco niskiej ceny, gdyż o tym fakcie decyduje jedynie cena globalna za całość zamówienia. Od kilku lat taką możliwość dopuszcza się zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie. Jest to wynikiem faktu, iż wykonawcy ubiegający się o zamówienia publiczne stosują różnego rodzaju metody pozwalające im na zdobycie przewagi konkurencyjnej przy wykorzystaniu metod naruszających dobre obyczaje, w tym manipulację cenową, optymalizację podatkową lub mechanizm tzw. subsydiowania skrośnego. Każde takie zachowanie winno być przez podmioty zamawiające analizowane pod kątem naruszenia zasad uczciwej konkurencji, równego traktowania wykonawców i rażąco niskiej ceny.

W ocenie Izby w ramach niniejszego stanu faktycznego Odwołujący naruszył dobre obyczaje, czym doprowadził do nieuprawnionej przewagi konkurencyjnej nad innymi wykonawcami.

Złożenie przez Odwołującego oferty stanowi czyn nieuczciwej konkurencji w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Art. 3 ust. 1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji stanowi, że „Czynem nieuczciwej konkurencji jest działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, jeżeli zagraża lub narusza interes innego przedsiębiorcy lub klienta”. Ust. 2 zaś stanowi: „Czynami nieuczciwej konkurencji są w szczególności: wprowadzające w błąd oznaczenie przedsiębiorstwa, fałszywe lub oszukańcze oznaczenie pochodzenia geograficznego towarów albo usług, wprowadzające w błąd oznaczenie towarów lub usług, naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa, nakłanianie do rozwiązania lub niewykonania umowy, naśladownictwo produktów, pomawianie lub nieuczciwe zachwalanie, utrudnianie dostępu do rynku, przekupstwo osoby pełniącej funkcję publiczną, a także nieuczciwa lub zakazana reklama, organizowanie systemu sprzedaży lawinowej oraz prowadzenie lub organizowanie działalności w systemie konsorcyjnym”. Zauważyć należy, że przepis ten zawiera otwarty katalog przypadków, których zaistnienie stanowić może czyn nieuczciwej konkurencji. Analizując łącznie powyższe przepisy trzeba dojść do wniosku, że każde działanie przedsiębiorcy sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami jest czynem nieuczciwej konkurencji, jeżeli narusza interes innego przedsiębiorcy lub klienta. Przepis art. 3 ust. 1 ww. ustawy może stanowić samodzielną podstawę prawną do określenia czynu nieuczciwej konkurencji. Tak w wyroku z dnia 22 października 2007 r. III

CKN 271/01 stwierdził Sąd Najwyższy. W taki sam sposób w wyrokach, z dnia 20 stycznia 2012 r. sygn. akt KIO 2819/11, z dnia 26 czerwca 2012 r. sygn. akt KIO 1225/12 i 1229/12, czy z dnia 22 października 2014 r. sygn. akt KIO 2046/14, wypowiedziała się Krajowa Izba Odwoławcza.

Zwrócić należy również uwagę na okoliczność, iż przywołane wyżej zachowania nie tylko muszą doprowadzić do naruszenia interesów innych przedsiębiorców, lecz wystarczające jest jedynie zagrożenie tych interesów. Powyższe wynika jednoznacznie z przywołanych przepisów.

Izba w niniejszym składzie podziela w całej rozciągłości argumentację zawartą w treści wyroku Krajowej Izby Odwoławczej 26 września 2012 r. (sygn. akt KIO 1934/12), która znajduje odniesienie również do niniejszego stanu faktycznego, gdzie zostało wskazane, że: *Odwołujący, przypisując poszczególnym z usług inne wartości niż rzeczywiście winny być im przypisane, tak skonstruował cenę swojej oferty, że działanie to dało mu możliwość zdobycia przewagi konkurencyjnej i w konsekwencji pozwoliłoby na uzyskanie przedmiotowego zamówienia. Tak wysoka różnica w proporcjach wartości poszczególnych usług nie może być, bowiem uznana jedynie za element kalkulacji, czego zresztą Odwołujący w żaden sposób nie wykazał. Tym samym w ocenie Izby zaistniały podstawy ku temu, aby przypisać Odwołującemu popełnienie czynu nieuczciwej konkurencji z ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.*

O ile działanie odwołującego nie wypełnia wprost przesłanek żadnego ze stypizowanych czynów nieuczciwej konkurencji, o których mowa w art. 5 -17 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji to jednak nawet wtedy, gdy kwestionowane zachowania nie mieszczą się w hipotezie żadnego z wyspecyfikowanych przepisów, powstaje uzasadnienie dla ich oceny w świetle unormowań art. 3 ust. 1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji określającego uniwersalną postać czynu nieuczciwej konkurencji. W myśl art. 3 ust. 1 w/w ustawy czynem nieuczciwej konkurencji jest działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, jeżeli zagraża lub narusza interes innego przedsiębiorcy lub klienta. Okolicznością przesądzającą o naganności postępowania odwołującego w stopniu uzasadniającym zastosowanie powołanego przepisu jest więc „manipulowanie” proporcjami poszczególnych usług, a w konsekwencji ich ceną i w konsekwencji ceną oferty, aby otrzymać przedmiotowe zamówienie. Ponieważ takie działanie zagraża niewątpliwie interesom innych wykonawców, którzy prawidłowo skalkulowali ceny za poszczególne usługi, a więc zgodnie z oczekiwaniami Zamawiającego i znaleźli się w gorszej sytuacji podczas dokonywania oceny ich ofert, niewątpliwym jest, że działanie odwołującego utrudniło im dostęp do rynku, mimo zaoferowania wykonania usługi zgodnie z wymogami SIWZ. W tym zakresie Izba podzieliła w całości stanowisko Izby wyrażone w

wyroku z dnia 13 stycznia 2012 r., sygn. akt KIO 2787/11. Tym samym stwierdzić należy, iż działanie odwołującego wypełnia znamiona czynu nieuczciwej konkurencji.

Biorąc pod uwagę powyższe Izba uznała, iż Zamawiający w sposób uprawniony zastosował wobec oferty Odwołującego art. 89 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy Pzp dokonując jej odrzucenia.

Nie potwierdziły się również podniesione przez Odwołującego zarzuty naruszenia art. 91 ust. 1 ustawy Pzp przez zaniechanie wyboru oferty FURINEO Sp. z o.o. jako oferty najkorzystniejszej w ramach elementu I oraz II zamówienia oraz przepisy art. 7 ust. 1 i 3 ustawy Pzp przez prowadzenie postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób nie zapewniający zachowania uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców. W ocenie Izby oferta Odwołującego została skonstruowana w sposób, który uprawniał Zamawiającego do odmiennego potraktowania jej w postępowaniu i uznania, iż jej złożenie stanowi czyn nieuczciwej konkurencji oraz, że zawiera ona w ramach poszczególnych elementów ceny nie pokrywające kosztów wytworzenia i dostawy. Konsekwencją zaś odrzucenia oferty Odwołującego było dokonanie wyboru oferty najkorzystniejszej z jej pominięciem, co należy ocenić w kontekście naruszenia art. 91 ust. 1 ustawy Pzp, którego to naruszenia Izba nie stwierdziła.

W związku z powyższym, na podstawie art. 192 ust. 1 ustawy Pzp, orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie bowiem z treścią art. 192 ust. 2 ustawy Pzp Izba uwzględni odwołanie, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia. Brak potwierdzenia zarzutów wskazanych w odwołaniu powoduje, iż w przedmiotowym stanie faktycznym nie została wypełniona hipoteza normy prawnej wyrażonej w art. 192 ust. 2 ustawy Pzp.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono, stosownie do wyniku postępowania, na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 Pzp, tj. stosownie do wyniku postępowania z uwzględnieniem postanowień rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. z 2010 r., Nr 41, poz. 238) w tym w szczególności § 5 ust. 4.

Przewodniczący:

